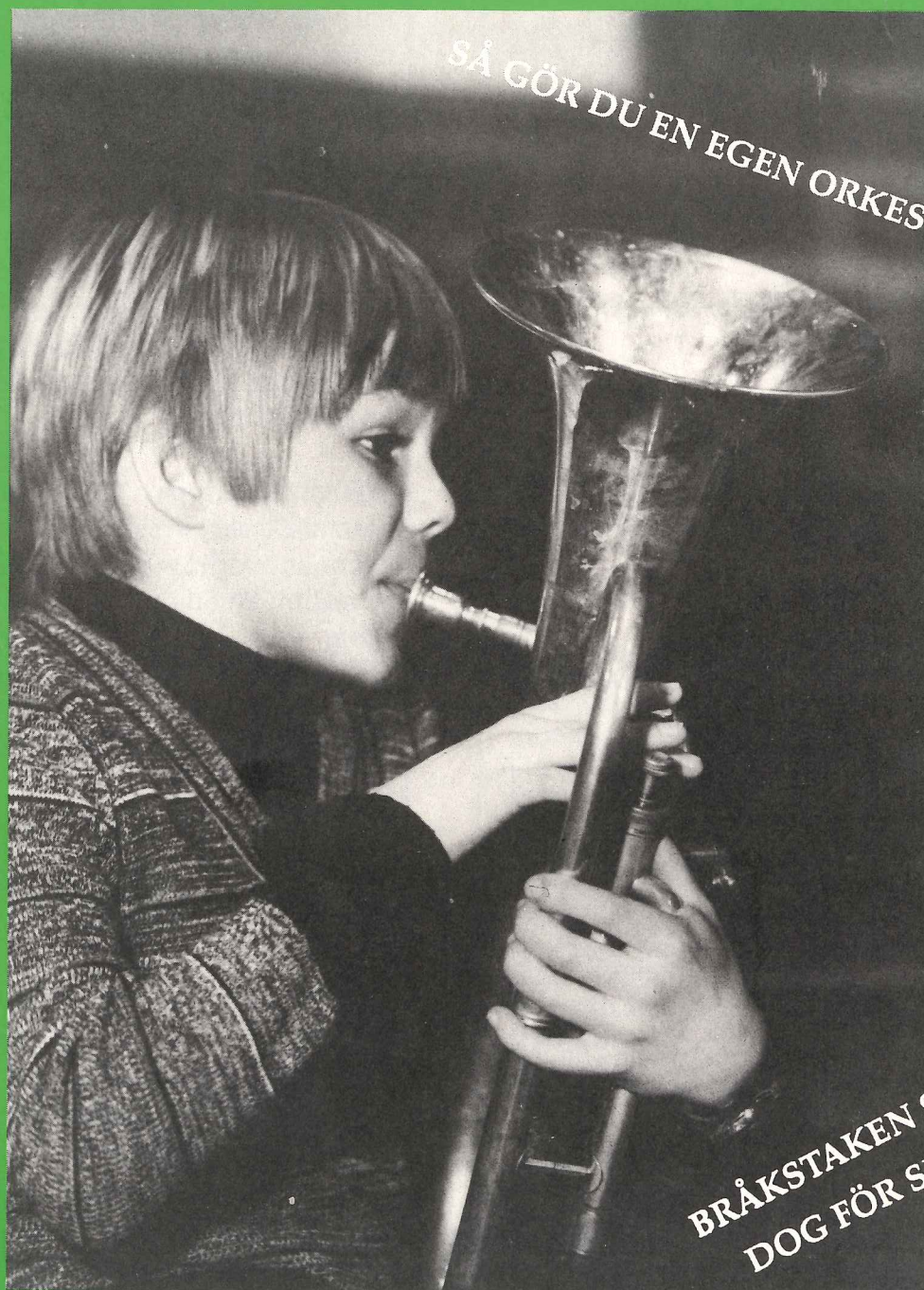

Z O O M

NR 2 KOM och SE 1990

SÅ GÖR DU EN EGEN ORKESTER!

STORT
KORSORD!

BRÅKSTAKEN SOM
DOG FÖR SIN TRO!

ZOOM - Kom och Se
TIDNING FÖR
SVERIGES UNGA KATOLIKER
Årgång 8

PRENUMERATION: 60 kr/år (6 nr)
LÖSNUMMERPRIS: 12 kr/st

POSTGIRONUMMER: 45 22 98-3

REDAKTION

Sr Hildegund
Erika Bergström
Anna Dunér (redaktör)
Henrik Dunér
Leon Kobak
Hedvig Larsson (redaktionssekreterare)
Birgitta Neukirchen

REDAKTIONENS ADRESS

ZOOM/SUK
Box 4007
102 61 STOCKHOLM

Telefon: 08/41 78 15

ANSVARIG UTGIVARE

Johannes Jørgensen, SUK

TRYCKERI

TYPOPRINT, Stockholm

ISSN 0281-2231

INNEHÅLL

Heligheten på spåren.....	3
En lysande ljusstake.....	4
Mysigt med musik.....	5
Gör din egen orkester.....	6
Bråkstaken som blev ett helgon.....	8
Det händer i Norrköping.....	10
Sjungande syskon.....	11
Knep och knåp.....	12
Lipande blomkrukor.....	14
Helige Ansgar.....	16
Min sång.....	17
Följetongen.....	18
Ett helgon är, lösningar m.m.....	22
Samlarserie.....	23

Hej!

När jag gick i skolan var det två sånger som vi alltid sjöng varje sommaravslutning. Det var "Sommarlov" och "Änglamark". Jag minns hur vi stod där på skolgården och sjöng och var alldeles pirriga av glädje och sommarlovsförväntan. "Sommarlov vi väntar på, sommarlov vi snart ska få. Visst är fröken och skolan bra," (fast i vår klass sjöng vi "majjen" i stället för fröken) "men sommarlov vill vi ha!" Jag känner fortfarande den där ilynningen i mig när jag hör eller gnolar på den sången.

Det är lustigt hur känslor och minnen liksom fastnar i olika melodier. Är det så för dig också? När jag hör den sången blir jag glad, när jag hör den blir jag ledsen. När jag hör den låten kommer jag att tänka på en viss människa och när jag hör den minns jag plötsligt en skolresa eller en speciell dag.

Många förknippar "Den blomstertid nu kommer" med sin skolavslutning eller med sommar överhuvudtaget. Det är en vacker psalm. På tal om psalmer, har du funderat över varför vår psalmbok heter Cecilia? Jo, för att Cecilia är musikens skyddshelgon! I det här numret ska du få läsa lite om henne och därför också en del om musik. Spela och sjung! Gnola och tralla! Glad sommar till er alla!

Har du undrat var ZOOM hållit hus? Det var länge sedan du fick ditt förra nummer, eller hur? Det beror både på oss och på datorn som vi gör ZOOM på, att det tagit tid att få det här numret färdigt. Tråkigt, men det ska gå bättre i fortsättningen hoppas vi! Hoppas du förlåter oss.

På träningsläger

*-i fotboll
-i engelska
-i helighet*

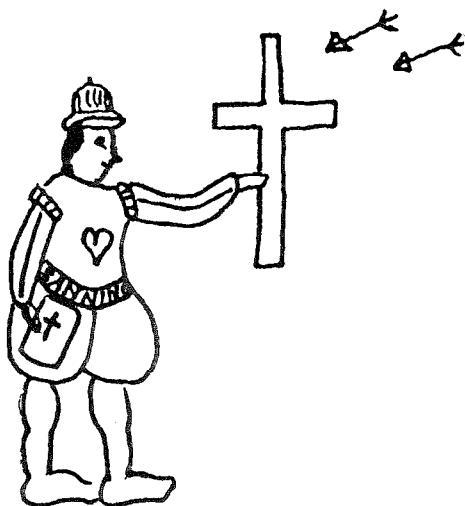
Ur en
VANLIG TORSDAGS
morgonbön
som läses i Kyrkan
i hela världen:

Herre och Gud,
Du sanna ljus,
låt oss i vårt hjärtas innersta
förstå vad som är HELIGT;
och låt oss i skenet av Ditt klara ljus
tillbringa denna dag.
Därom ber vi Dig
genom JESUS KRISTUS.

"Tränaren",
den helige aposteln Paulus,
inbjuder till "Träning i helighet"
i brevet till Efesierna (Ef 6:11-18)

...och så er ut-rustningen ut:

"...Ta på er
Guds rustning,
så kan ni hålla stand
mot alla onda lömska angrepp.
Stå alltså fasta,
spänn på er sanningens bälte
och klä er i rättfärdighetens pansar
och sätt som skor på era fötter
villigheten att gå ut med budskap om fred.
Håll ständigt trons sköld framför er,
med den kan ni få den ondes alla
brinnande pilar att slockna;
och grip frälsningens hjälm och
Andens svärd, som är Guds ord....
och be i er ande varje stund."

S P Å R E N

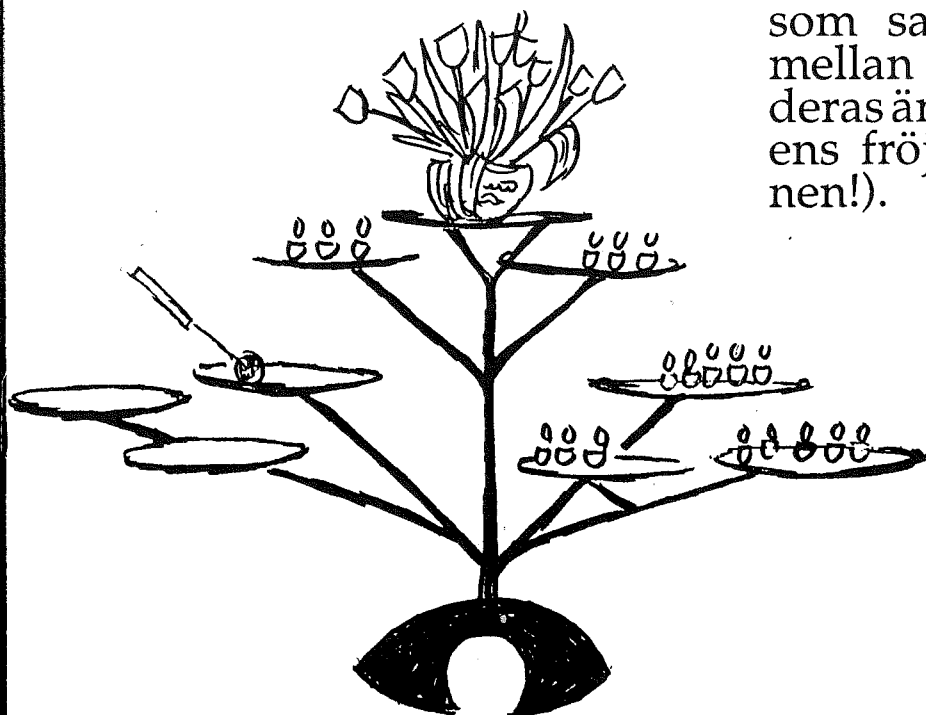
En lysande, doftande, klingande ljusstake...

I går ställdes den på sin plats i S:t Lars kyrka i Uppsala, mitt emellan tabernaklet och mariastatyn. Staken är av gjutjärn, och i sin utformning liknar den ett träd. Ett träd som istället för att bära frukt sträcker fram strålande, gyllene ytor, likt handflator. Det går att med fingrarna trumma på "Handflatorna" - då börjar hela staken att klinga; sätter man en vas med tulpaner i toppen på den börjar den dofta, och fylls de gyllene ytorna med små bönelys, ja då börjar staken att lysa i all sin prakt som en året-om-julgran.

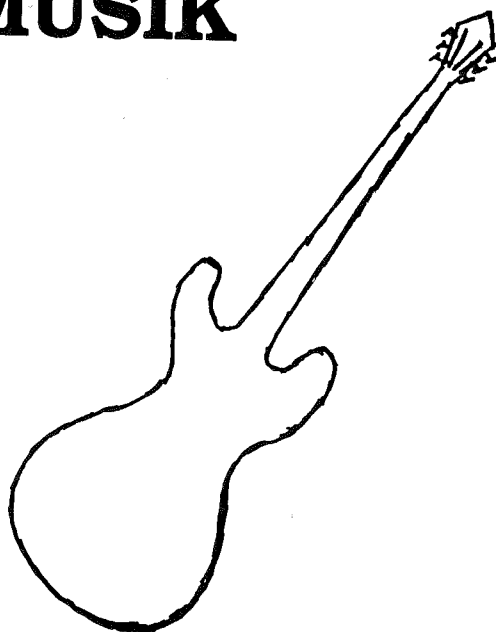
En helt underbar ljusstake, som sagt. Den är placerad mellan Jesus och Maria - till deras ära och hela församlingens fröjd (precis som helgonen!).

Syster Hildegund

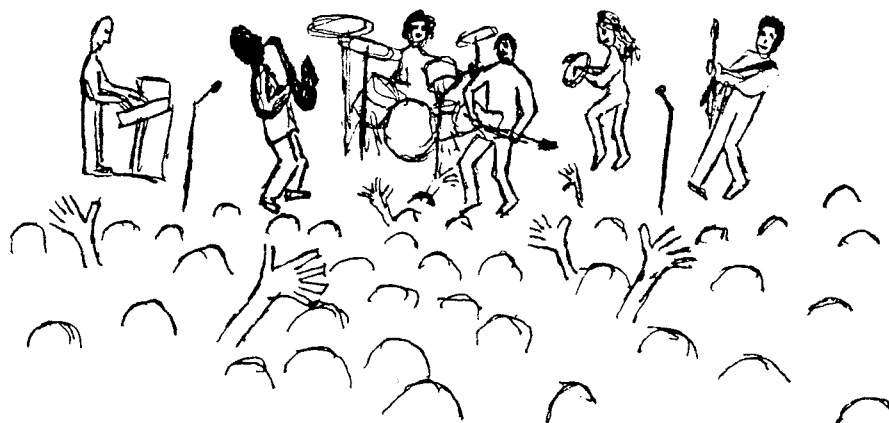
MYSIGT MED MUSIK

Spelar du något instrument? Eller sjunger du kanske i kör? Eller tycker du bäst om att lyssna på musik?

Det finns mycket man kan göra om man tycker om musik. Tänk bara på alla olika sorters musik det finns: hårdrock, punk, jazz, folkmusik, pop...

I många församlingar har man både orgel och kör. Det blir ju mycket roligare och högtidligare att sjunga psalmerna i mässan då! Men man måste inte spela just orgel. Ibland kan det gå lika bra med piano, gitarr, blockflöjt eller vad som nu råkar finnas i närheten.

Att sjunga eller spela tillsammans med andra är väldigt roligt. Man kan göra så mycket vackert och spännande. Sjunga eller spela i olika stämmor eller i kanon, kanske framföra en bit alldeles ensam... Möjligheterna är många!

Och visst är det roligt, men nervöst, att öva in någonting och sedan spela och sjunga för någon annan?

Hur ser det ut hos dig? Skriv till ZOOM och berätta om musik! Vilken sorts musik tycker du bäst om? Sjunger eller spelar du något instrument? Har du ett eget instrument, som du kanske gjort själv? Brukar du spela och sjunga i kyrkan, hemma eller i skolan? Skriv och berätta!

Hedvig

GÖR DIN EGEN ORKESTER

Här ska Du få lära Dig att göra några egna musikinstrument som inte alls är så svåra att göra.

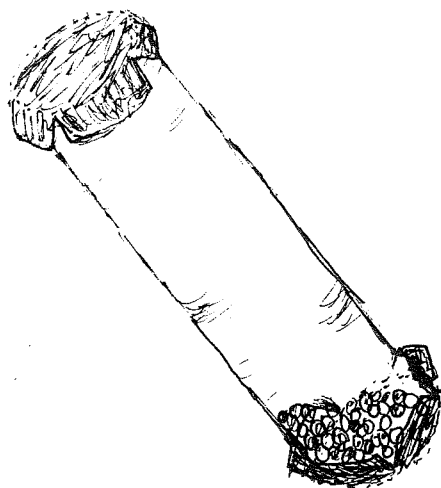
Det här blir något som Du kan skramla med eller så kallade MARACKAS.

1.

Du behöver en tom hushållsrulle, torra ärter (eller några pärlor) och en bit kartong.

2.

Två lock till hushållsrullen gör Du av kartongbiten. Rita två cirklar som är något större än rullens. Klipp sedan hack i dem. Trä över det ena locket och vik ned hacken och tejpa fast dem på rullen.

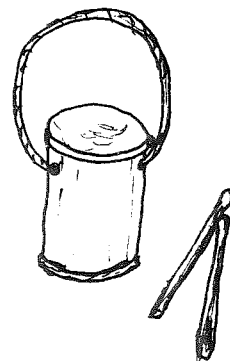
3.

Häll nu i så många ärter Du vill ha (eller pärlor) och sätt på det andra locket på samma sätt som det första.

4.

Nu är det färdigt att spela med. Du kan måla det i vackra färger eller klistra något fint papper runt om.

En TRUMMA kan Du göra av en tom kaffeburk.

1.

Ta försiktigt bort botten på kaffeburken, men akta Dig så att Du inte skär Dig.

2.

Gör två hål i burken med en spik och sätt i ett band som räcker runt halsen.

3. Sätt på två plastlock och skaffa två pinnar att trumma med.

Vill Du spela CYMBALER är det bara att låna två grytlock av mamma eller pappa i köket och sen är det bara att slå ihop dem i takt med den låt Du skall spela.

Att spela KAM känner Du väl till? Om inte, så tag ett tunt papper (till exempel smörpapper), vik det över en kam och sen är det bara att ta kammen till munnen och blåsa. Det kittlas lite!

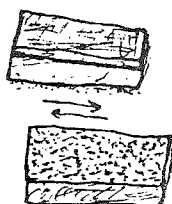
Det börjar bli en hel liten orkester nu, tycker Du inte?!

Här kommer flera!

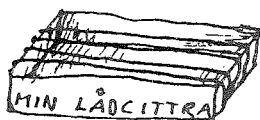
RASPKLOSS

Har Du två træklossar kan Du göra ett bra instrument. Klistra grovt sandpapper på ena sidan av varje kloss. När Du sedan gnider klossarna mot varandra (på den sidan där sandpapperet är, så klart!), så får Du ett "häftigt" ljud. Prova!

SPELA TVÄTTBRÄDE

Har Din mamma något gammalt tvättbräde kvar? Det passar ju jättebra att spela på! Sätt fingerborgar på fingrarna och gnid fram och tillbaka över brädan.

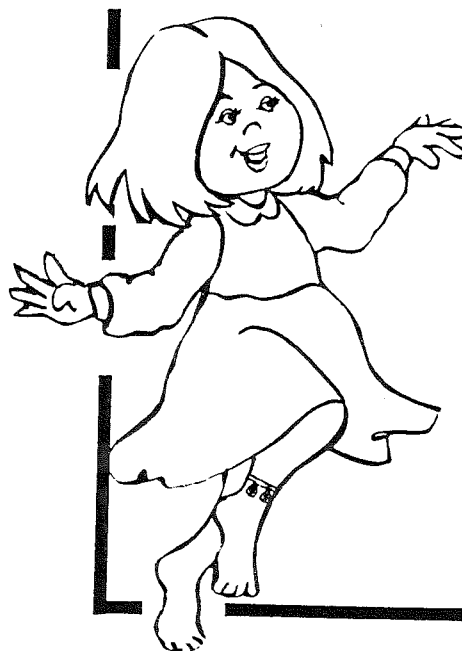

LÅDCITTRA

Spänn gummiband över en stadig kartong av papp, plast eller trä. Sedan är det bara att spela på strängarna.

FLASKSKRAMLA

Ta en tom ketchupflaska och fyll den till hälften med torra ärter. Sätt på locket och skramla. Vill Du ha olika ljud i flaskan, kan Du fylla olika flaskor med olika saker, till exempel små stenar eller sand.

BJÄLLERKRANS

Sy fast små bjällror på ett bomullsband. Knyt det sedan runt handen eller foten, så kan Du spela på det samtidigt som Du spelar på ett annat instrument.

Ha det så roligt! Hitta gärna på fler instrument!

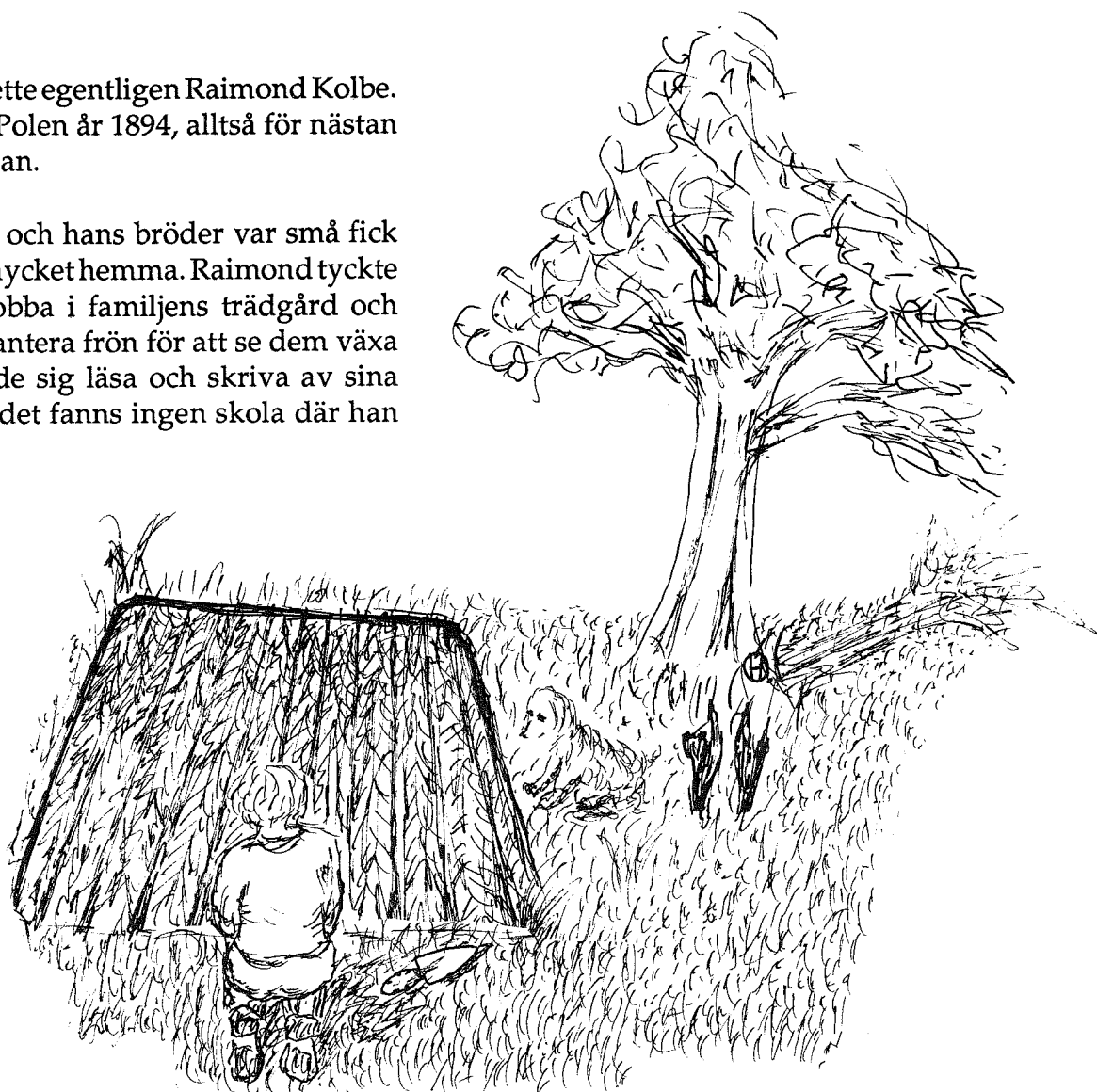
Erika

"Låt mig dö i stället!"

Bråkstaken som blev ett helgon.

Maximilian hette egentligen Raimond Kolbe. Han föddes i Polen år 1894, alltså för nästan hundra år sedan.

När Raimond och hans bröder var små fick de hjälpa till mycket hemma. Raimond tyckte bäst om att jobba i familjens trädgård och älskade att plantera frön för att se dem växa upp. Han lärde sig läsa och skriva av sina föräldrar, för det fanns ingen skola där han bodde.

Raimond var påhittig och ibland också ganska bråkig. En dag när hans mamma var väldigt trött på honom, sa hon: "Vad ska det bli av dig, min pojke?" Raimond blev ledsen för att hans mamma var trött på honom. Han sprang iväg till kyrkan och bad till jungfru Maria. "Vad ska det bli av mig?" Då visade sig jungfru Maria för honom och sa att han skulle bli martyr, och dö för sin tro.

När detta hände var Raimond tio år. Tre år senare åkte han tillsammans med sin bror till Österrike för att gå i skolan där. Efter tre år där blev han franciskan och bytte namn till Maximilian. I oktober 1917 grundade Maximilian Kolbe "Militia Maria Immaculata" (Jugfru Marias Riddare). Det är ett sällskap

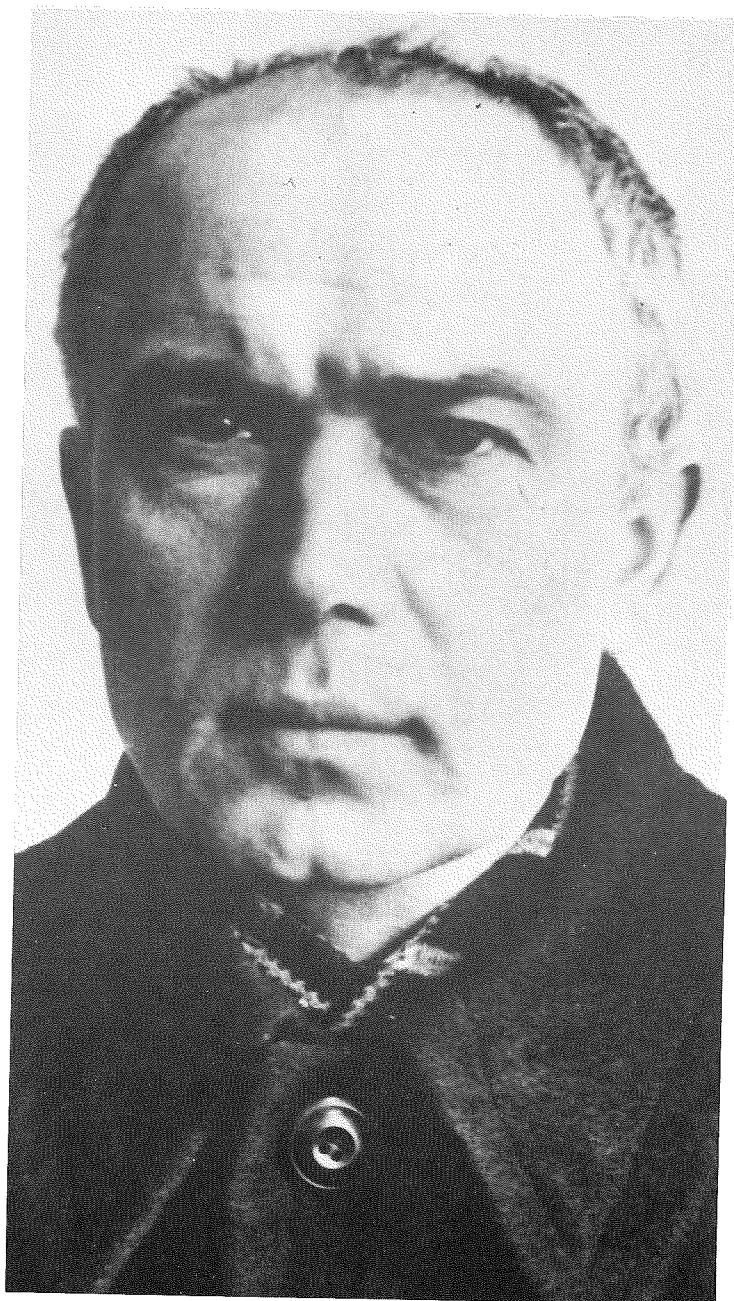
som vill hjälpa människor att erövra världen med hjälp av "Den Obebläckade" - jungfru Maria. Maximilian gick alltid omkring med Mariamedaljonger som han gav till människor han mötte.

Senare startade Maximilian en tidning som också hette "Jungfru Marias Riddare". Han ville att alla skulle läsa den, både de som trodde och de som inte trodde på Gud.

När andra världskriget bröt ut 1939 flyttade de flesta av bröderna från klostret i Niepokalanów, där Maximilian bodde. Men Maximilian och några andra stannade kvar och tog hand om sårade soldater och klostret blev sjukhus.

1942 - när det varit krig i två och ett halvt år blev Maximilian tagen av tyskarna och sattes i fängelse i Warszawa. Tyskarna hade ockuperat Polen. De visste hur populär Maximilian var bland det polska folket och ville att han skulle arbeta för dem, men det ville inte Maximilian. Efter några månader i fängelset blev Maximilian skickad till koncentrationslägret i Auschwitz. Både i fängelset och i lägret höll han på och uppmuntrade sina medfångar att inte ge upp; "Tappa inte modet. Den obefläckade finns här. Hon hjälper". "Inget lidande är förgäves".

En kväll på sommaren hade en av fångarna i Maximilians barack rymt. Som straff för det skulle tio av dem som var kvar dö. Vakten pekade ut tio stycken. En av dem var en ung man som grät när han blev utpekad. Maximilian sa att han ville ta den unge mannens plats, för han var själv gammal och onyttig medan den unge mannen hade fru och små barn.

Så här såg Maximilian Kolbe ut i verkligheten!

De tio dödsdömda blev instängda i en bunker där de fick stanna tills de dog. De fick ingen mat och inget att dricka. Varje morgon kom vakten och hämtade dem som hade dött. Maximilian och de andra sjöng och bad rosenkransen. Efter två veckor hade alla fångarna dött. Maximilian dog som martyr för människorna och för jungfru Maria.

Det händer i Norrköping.

- AKTUELLT -

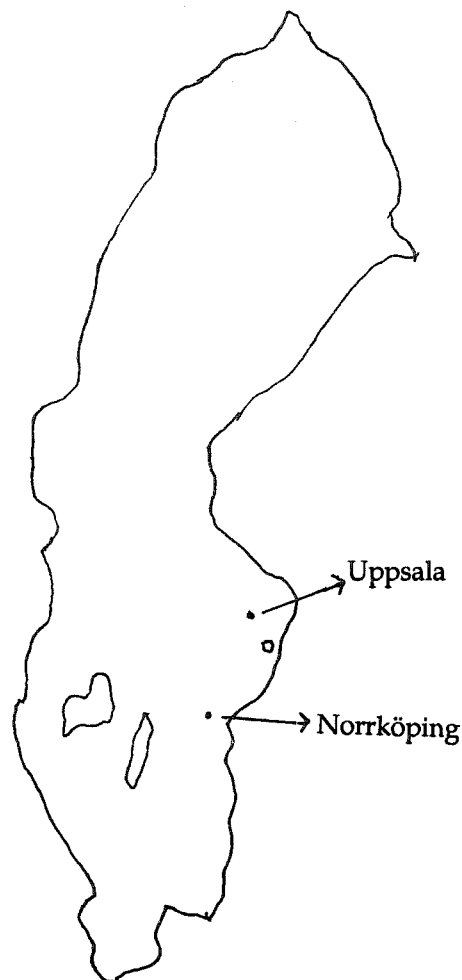
Jag ska berätta lite om vad som händer här i Norrköping. I februari hade vi årsmöte i vår ungdomsförening NUK = Norrköpings Unga Katoliker. Vi diskuterade mycket, till exempel om hur det ska bli med vår förening i fortsättningen. Men vi kom inte fram till något riktigt beslut. Vi tog också farväl av vår roliga ordförande Christian Rück. Den 7 april kommer vår ungdomspräst Johannes Jörgensen hit till Norrköping med korset som delas ut i Vadstena när Påven var där. Då blir det en ungdomsdag här.

Själv åker jag inte så väldigt ofta på läger, mest på Focolare-helger. Jag har varit där ca fem gånger. På några SUK-läger har jag inte varit, förutom ungdomsfestivalen i Vadstena när Påven var här, och det var ju en fantastisk upplevelse. Jag kanske ska åka på tonårslägrer i sommar. Om det blir något av, det vill säga...

Väl mött!

Danijela Kliman (knatteredaktör)

P.S. På ungdomsdagen kom cirka 25 ungdomar och Johannes också, men var fanns korset? Jo, det hade blivit en dubbelbokning, så vi fick ha det trevligt ändå, utan det. Vi pratade och vi förberedde en ungdomsmässa. Och dagen därpå, lagom till högmässan, kom korset, så det var med ett tag i alla fall.

Sjungande syskon och skallrande fönsterrutor

IS:t Lars församling finns det många som går i musikklass, däribland min syster. Tyvärr. Missförstå mig inte, jag tycker väldigt mycket om musik, och körkonserter också, men det är övningen innan som går mig på nerverna. När min syster gick i fyran hade hon två ovanor. Den ena var att kliva upp halv sju på morgonen, och den andra var att öva samtidigt. Jag brukade inte kliva upp förrän halv åtta - tidigast! - så jag blev inte så glad. Inte mamma heller. Min syster förstod inte varför vi klagade på att hon gjorde sina "läxor".

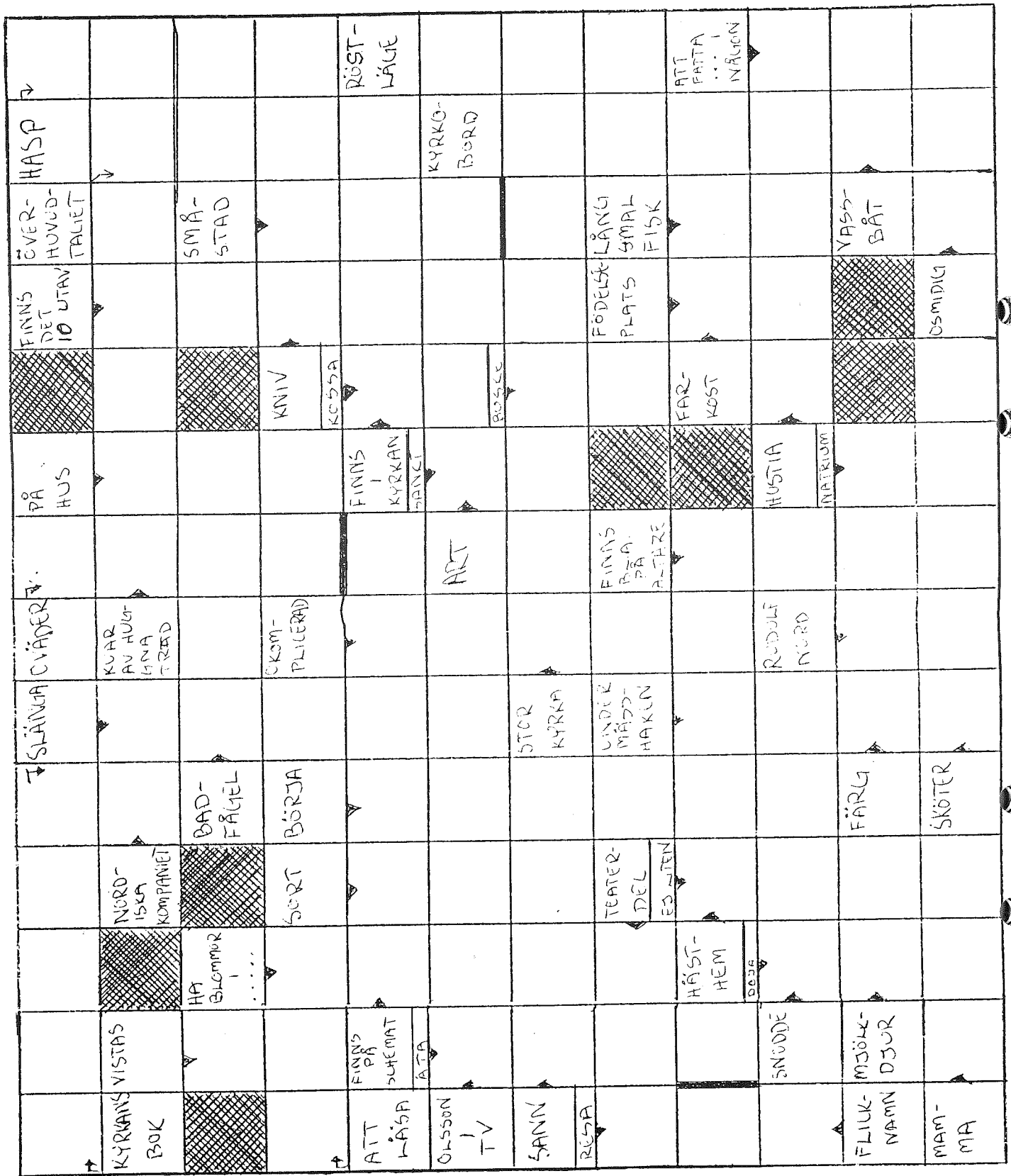
Ibland, när hon verkligen kommit igång, skallrar fönsterrutorna. Jo, de gör det, jag lovar! Hon har nämligen råkat komma in bland sopranerna. En tid ville hon att jag skulle öva *med* henne, så att det skulle bli verklig körstämning här hemma, men det gick inte, för jag kunde aldrig lära mig rätt melodi. Förut spelade hon fiol också, men det var så gräsligt, så det skriver jag inte om.

Min bror sjunger också i kör. Han glömmer alltid bort om han har en sång i läxa, och sen får jag lära honom den. Vanligtvis tar min syster över, för hon är bättre på det än jag. Jag blir så rastlös! Hon är ganska bra på att sjunga faktiskt. Det är kul att ha syskon som får lära sig en massa sånger. Hon har lärt mig en fransk fyllevisa som jag ska lära min lärare när jag får tid. Sedan har de förstås vackra konserter också. Ja, det är ganska bra. Faktiskt.

"Cecilia" Bild: Tina Sundström

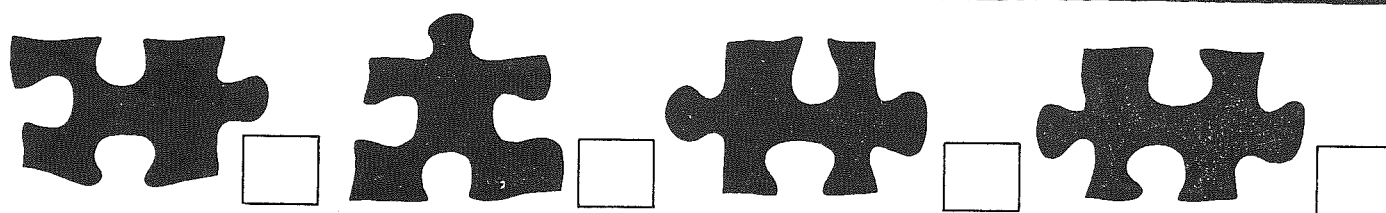
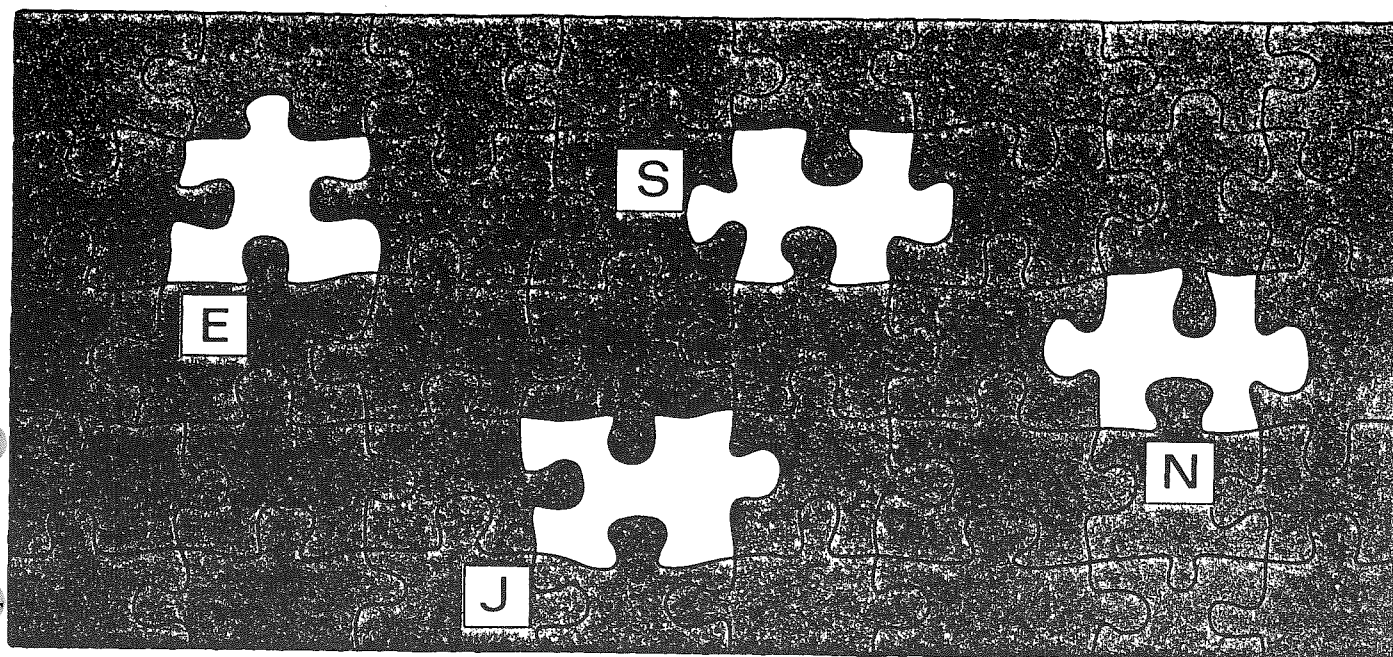
?? KNEP OCH KNÅP

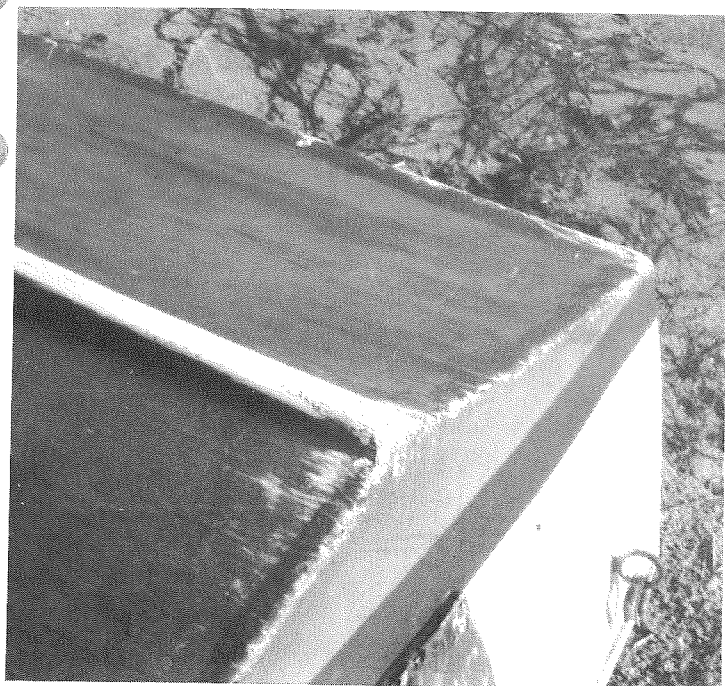
Varsågod! Här är ett korsord. När du löst det kan du skicka in det till ZOOM-SUK, Box 4007, 102 61 Stockholm. Glöm inte skriva ner ditt namn och adress, så får du något som kan vara bra att ha i sommar. Senast den 15 juli vill vi ha ditt svar.

?? KNEP OCH KNÅP

Fyra bitar saknas ännu i pusslet. Dra ett streck från varje hål till den rätta pusselbiten. Eller skriv in den rätta bokstaven i fyrkanterna bredvid pusselbitarna. Då får du fram ett pojknamn!

BILDGÅTAN

Vad föreställer detta?

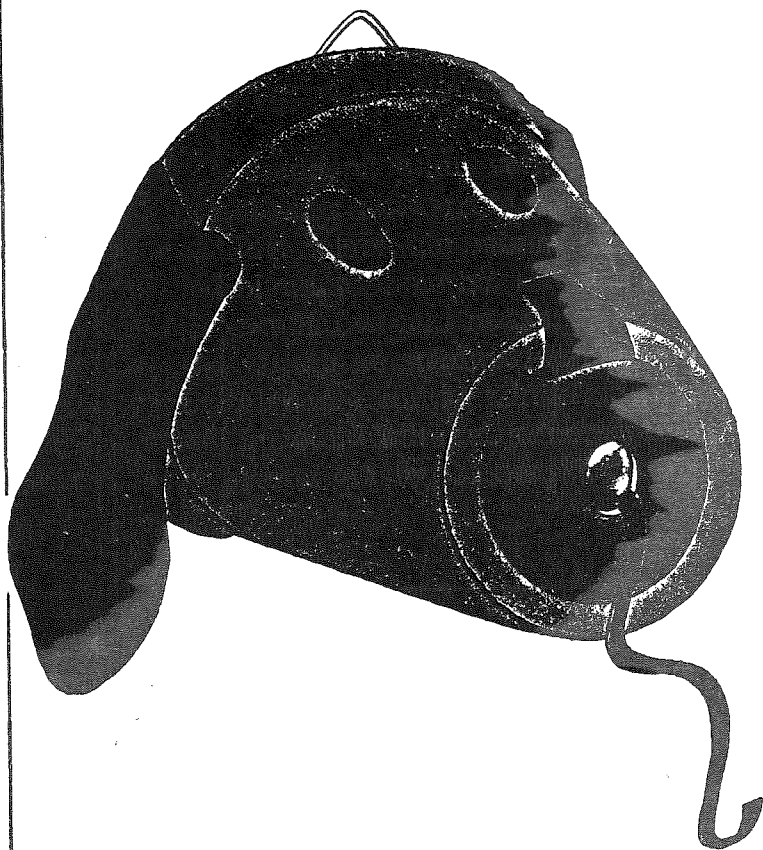

Lösningar på sidan 22!

Lipande krukor

- gör snörhållare av blomkrukor!

Har du varit med om att snöret varit alldeles tilltrasslat när du i sista stund skulle slå in en present eller göra något annat viktigt. Kanske var det du själv som trasslat till det förra gången du använde det, men det gör ju inte saken bättre. Nu kommer det aldrig hända mer! En snörhållar-tax eller en snörhållar-gris ger dig så mycket snöre du behöver och håller resten på plats. Gör några stycken när du ändå håller på och ge bort i present!

Taxen Trixie

Du behöver:

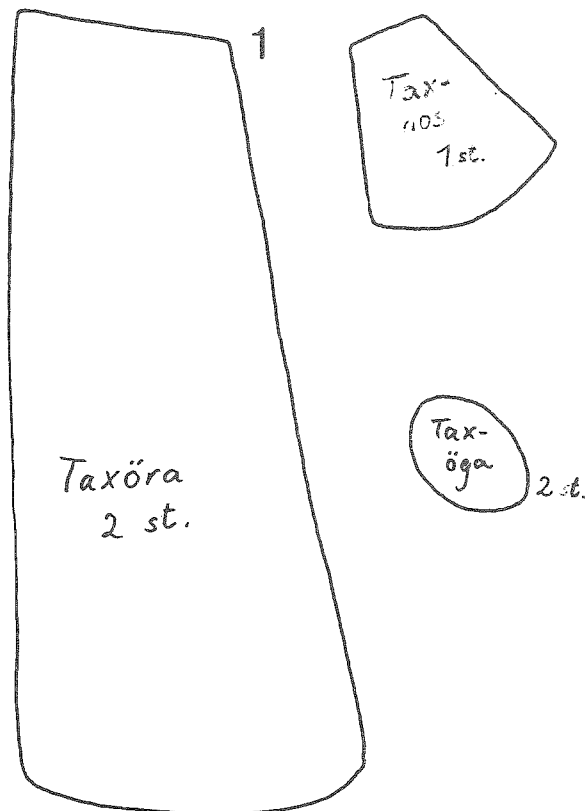
- 1 blomkruka av lera med 8 cm diameter**
- 1 bit svart filt**
- 1 tavelhängare (som man kan klistra fast)**
- sax och klister**

1. Klipp ut två öron, två ovala ögon och en näsa ur filten (bild 1).

2. Stryk klister på ögonen och tryck fast dem bredvid varandra utanpå krukväggen. På öronen tar du klister på den sneda, smala änden. Sedan trycker du fast dem till höger och vänster om öronen utanpå krukkanter. Och så klistrar du på nos-trekanten: Den långa spetsen pekar mot ögonen; den breda änden ska räcka ner över krukbottnens tjocka kant.

3. Sätt fast tavelhängaren mitt emellan ögonen från insidan så att bara metall-trekanten sticker upp. Låt det torka väl!

4. Ta ett nystan paketsnöre eller presentband och ryck loss en snör-ände. Skjut in nystanet i krukkan så att snör-änden sticker ut genom hålet som en "tunga". - Färdigt! Nu kan du hänga upp eller ge bort din snörhållare.

Grisen Gustav

Du behöver:

1 lerkruka med 8 cm diameter

1 bit rosa filt

lite svart filt (som blivit över från hunden)

vit och röd vattenfärg

1 tavelhängare (som man kan klistra fast)

1 pensel (ej för tunn)

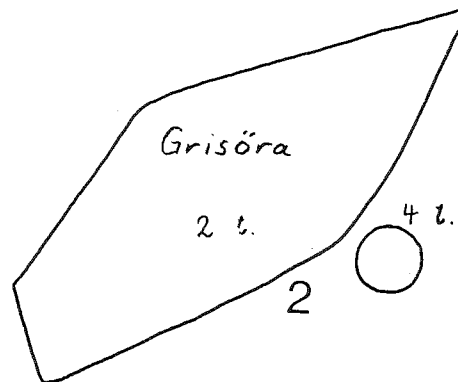
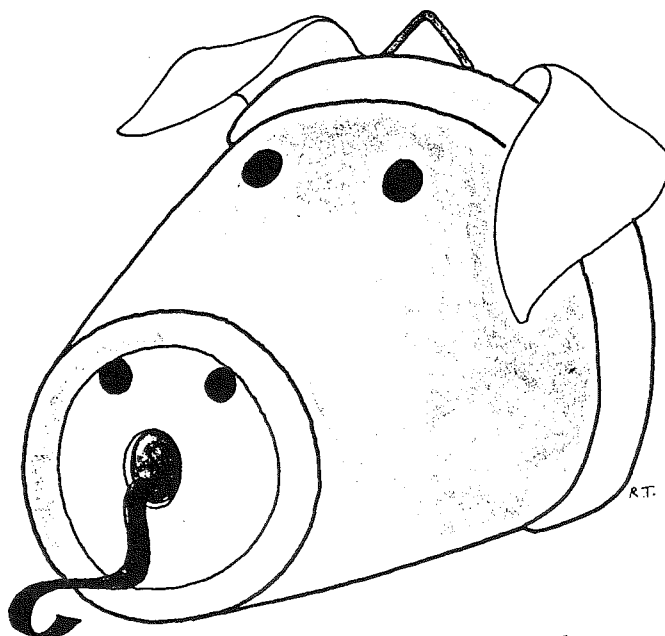
sax och klister

1. Måla hela krukans rosa utanpå (också botten) genom att blanda vit och röd färg. Låt det torka.

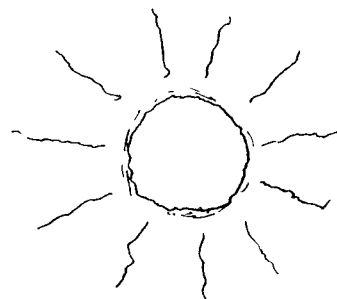
2. Klipp ut två öron ur den rosa filten och fyra små ringar ur den svarta (bild 2).

3. Klistra fast två ringar som ögon och två som näsborrar. Stryk klister på öronen från den trubbiga änden så att det täcker ungefär en tredjedel. Tryck fast dem inifrån mot krukankanten. (Pressa ihop filt och krukant mellan tumme och pekfinger.) - Sedan gör du precis som det står under 3. och 4. vid "taxen Trixie".

Lycka till!

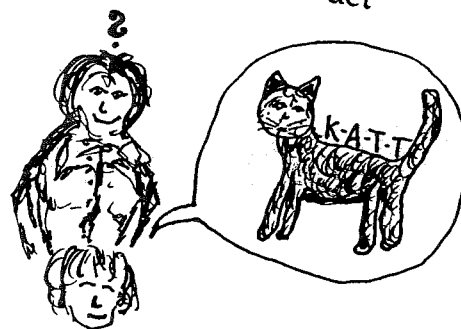
-Det var en lång väg till den där badstranden.
-Ja, kanske det, men hade den varit kortare hade den inte räckt fram.

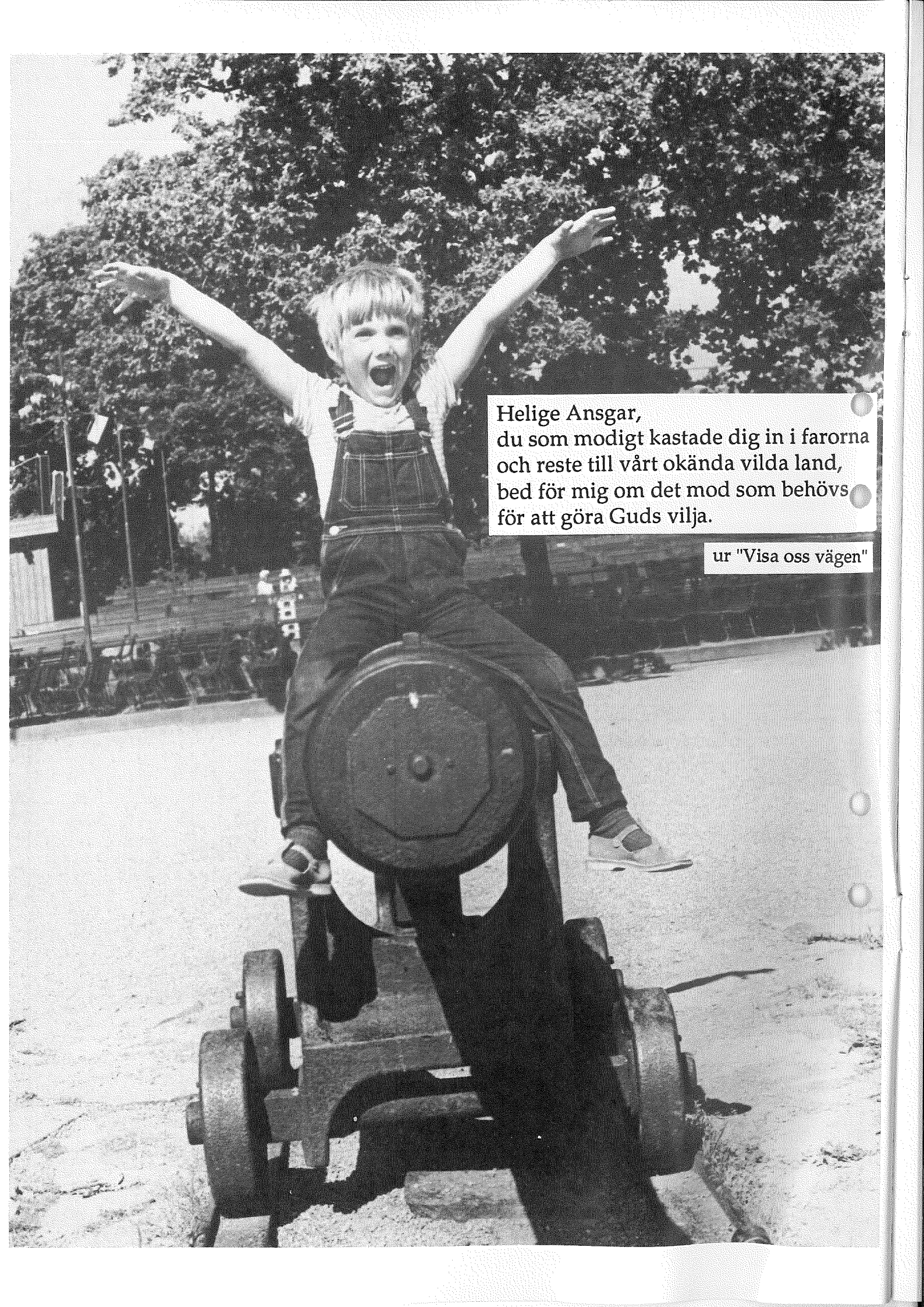

-Nå Lars, har du lärt dig något i skolan idag?
-Nej, ingenting. Men det var en tant där som frågade hur man stavar till "katt", och det lärde jag henne!

Pastor Olsson lät ovanligt bister när han stirrade ut över församlingen:

-Bröder och systrar! Har ni tappat tron? Vi har samlats här för att be om regn, men var är era paraplyer?

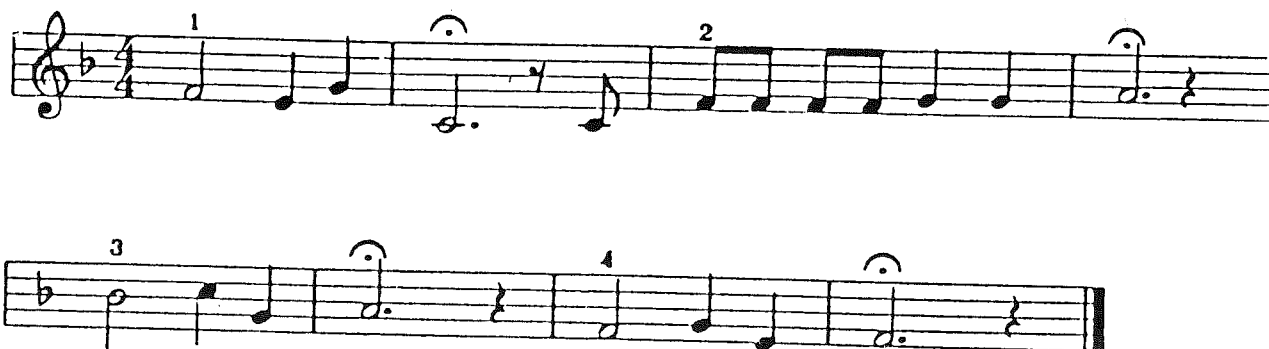

Helige Ansgar,
du som modigt kastade dig in i farorna
och reste till vårt okända vilda land,
bed för mig om det mod som behövs
för att göra Guds vilja.

ur "Visa oss vägen"

MIN SÅNG

Här är en liten melodi som saknar text. Spela den på din flöjt, gitarr eller vad du nu spelar för instrument. Skriv sedan en text som passar in. Kanske kan du göra flera verser. Eller så gör du en vers, din kompis nästa o.s.v. Sedan kan ni sjunga den tillsammans.

Ex. Jag är en sång, men känner mig så ledsen nu.
Jag har ej ord. Ge mig dem du!

SAGAN OM ROSA MARIA EDELKNOPP OCH HENNES HATT

Text Ylva Kristina Sjöblom Bild Marina Belding

Detta har hänt:

Rosa Maria Edelknopp har åter kommit hem till sitt lilla hus i byn. Ändå känner hon sig inte glad. Först när hon, med hjälp av sin hatt, kommer på att det är viktigt att hjälpa andra och inte bara att roa sig själv blir hon åter lycklig. Och därmed blir också de människor hon möter glada.

Åren gick, det ena efter det andra i en lång, lång rad och Rosa Maria Edelknopp levde lycklig. Hon älskade fortfarande glada fester i vänners lag där hon spelade på sin harpa och fick alla att sjunga. Men ännu roligare var det att se, om man kunde förvandla en ledsen människa till en glad människa. Hatten lärde henne tusen knep för att förvandla sorg till skratt.

En dag hände emellertid något underligt igen. Den dagen visste Rosa Maria att det var slut med hennes vandringar och att hon skulle stanna i sitt lilla hus med de blå fönsterluckorna och de höga blommorna. Hon kände sig mycket, mycket trött. Fridfullt satt hon liksom väntande i trädgården. Vad hon väntade på, visste hon inte själv. Det var en vidunderligt vacker dag. Rosorna sände ut sin ljuvliga doft. Bina surrade över lysande gula blommor. Fåglarna sjöng. Fåglarna, ja... Var det inte något välbekant med deras sång? Var det inte som om Fågeldrottningen kallade på henne någonstans långt borta?

Plötsligt vaknade Rosa Maria upp ur sin drömska halvslummer. En vagn dragen av två ståtliga, vita hästar hade stannat framför

hennes grind. På kuskbocken satt - ja, gissa vem? - kusken från Jånsala herrgård!

Trots sin stora trötthet reste sig Rosa Maria och gick med mödosamma men ändå ivriga steg mot kusken. Nu visste hon att det var honom hon hade suttit och väntat på hela dagen!

Du kan tro att det blev ett glatt återseende. Om och om igen måste kusken berätta vad som hänt med alla vänner från Jånsala herrgård och hade han hört något från cirkusen och så vidare och så vidare.

Till slut harklade sig emellertid kusken och fick ett högtidligt uttryck i ansiktet. Ur fickan halade han så upp ett stort rullat papper. Röda sigill hängde från papperet, så det var inte vilket papper som helst. Nej, det var ett dokument, som var präntat med de finaste guldbokstäver. Med betydelsefull röst läste han följande:

-Härmed inbjuds Rosa Maria Edelknopp att komma till kungens stora fest för människor från alla väderstreck. Festen äger rum i slot-
tet i Den gylene dalen, tre dagars och tre
nätters resa från Månsala. Rosa Maria Edelk-
nopp hälsas härmed hjärtligt välkommen!
Hans Majestät Konungen

Rosa Maria stod enstund, tyst och förundrad
över denna märkvärdiga inbjudan. Kungen i
Den gyllene dalen, som mor Anna talat om!
Tänk att hon, Rosa Maria Edelknopp, skulle
få möta kungen! En stilla glädje spred sig i
henne. Ändå var det med dröjande steg hon
gick mot vagnen. En sista gång vände hon sig
mot sitt lilla hus med träsniderier, blå fön-
sterluckor och stora blommor. Nu skulle hon
aldrig mera komma tillbaka till sitt lilla hus!
Hon torkade en liten förstulen tår. Men som
ofta, när man ska resa går vemodet över, när
resan börjat och tankarna och fantasin sysslar
med allt det nya och fascinerande som vän-
tar. Snart lyste Rosa Marias svarta ögon igen.
Tänk, att hon skulle på fest hos kungen i Den
gyllene dalen!

Solen sken över Rosa Maria och kusken. Över
berg och ned i dalar gick färden. Djupa sko-
gar med tunga skuggor mynnade ut i blom-
mande ängsmarker. Plötsligt började tjocka
blåsvarta moln samla sig på himlen. En kraft-
ig blix flammade till. Vagnen befann sig just
i en bergsbygd. Åskan ekade mullrande och
dånande hotfullt mellan bergen. Rosa Maria
tittade oroligt uppåt. Hon hade alltid varit
lite rädd för åskan.

Tunga regndroppar föll allt tätare. Det verka-
de för Rosa Maria och kusken som om himlen
öppnade alla slussar. Regnet öste ned i ett
skyfall, vars like ingen av dem någonsin
upplevt. Rosa Maria satt ju under tak, men
den stackars kusken blev på några sekunder
fullständigt dränkt av vatten, där han satt
under bar himmel på sin kuskbock.

-Vi måste ta skydd någonstans! ropade han
genom åskmullret och det skvalande regnet.

Just som han sa det, kom de fram till en flod.
Enda vägen över floden var en skranglig

träbro. Kusken tittade oroligt på bron. Skulle den hålla för vattenmassorna? Han hade emellertid inget val, utan manade de vita hästarna att trava över den. När de kommit halvvägs över bron, knakade den oroväckande. Med ens slet sig brofästena. Bron drev hastigt iväg med strömmen. Hästarna gnäggade förtvivlat. Kusken satt som förlamad. Rosa Maria satt också stum av skräck. Skulle de drunkna nu och aldrig komma fram till kungens fest?

gnäggade av förtjusning. De förstod nämligen genast att nu hade de kommit till Hästdalen, som de hade hört så mycket talas om. Bruna, svarta, vita, stora och små hästar betade på det saftiga gröna gräset. Alla tittade upp, tittade förvånat på ekipaget, som just rullade upp på stranden och tittade sedan på varandra med bestörtning. Fångade hästar spända framför en vagn! Hastigt kördes alla huvuden tillsammans och ett ivrigt rådslag utbröt. Ogillande tittade man då och då åt

Hattbandet nuddade vid hennes kind. Javisst ja, hatten! Rosa Maria tog av sig hatten, tittade intensivt på den, men sa ingenting. Ändå var det som om hatten förstod vad hon sa. Lika hastigt som ovädret kommit, slutade det. Molnen drev isär. Vinden mojade, kvällssolen tittade fram med sina rödgula strålar, som ännu värmden tillräckligt för att torka den stackars blöte kusken.

Plötsligt knakade det till i vagnen. Bron hade landat vid en strandkant. Det vara bara för hästarna att dra vagnen i land. Hästarna

kusken och Rosa Maria. Ur skaran lösgjorde sig så en stor, svart, talande hingst och kom fram emot vagnen.

-Främlingar, sa han, och såg på kusken och Rosa Maria. Vi ser att ni tagit hästar till fånga. Det är mot vår lag här i Hästdalen. Därför ska ni två knuffas nerför Huvudklippan som straff.

Rosa Maria och kusken försökte säga något, men märkte att hingsten inte förstod vad de sa, trots att de förstod honom. Nu var goda råd dyra!

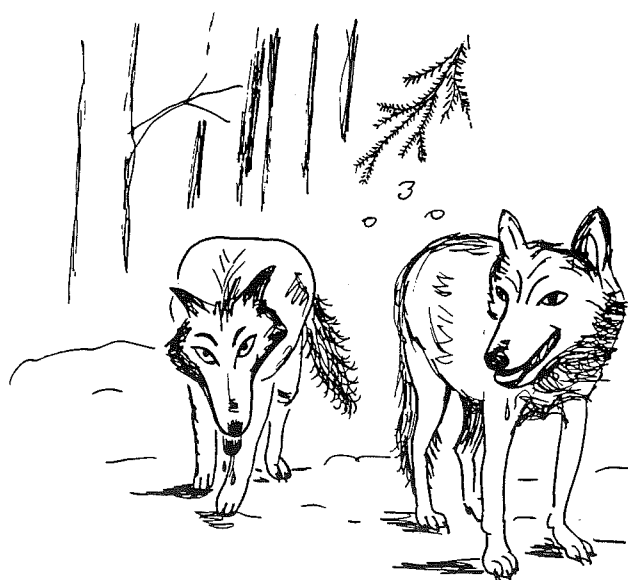
Då hände något oväntat! De vita hästarna närmade sig den svart hingsten och viskade något i hans öra. Hingsten reagerade omedelbart, tog ett par steg bakåt och böjde frambenet i ett slags bugning.

-Hästdalens invånare ber att få framföra sin uppriktigaste ursäkt för det inträffade. Vi visste inte att våra fränder, de vita hästarna, fått som specialuppdrag att föra den ärade Rosa Maria Edelknopp till kungens palats! Tillåt oss att få bjuda er lite vila och lite mat. Några av oss kommer dessutom att följa med och byta av våra vita fränder, eftersom resan är lång och går både dag och natt!

En måltid dukades hastigt fram, sedan hingsten förhört sig om vad människor brukar äta. Grönsaker, allehanda frukter och friskt vatten serverat i urholkade stenar, bars fram. Rosa Maria och kusken åt hungrigt, lättade över den vändning situationen tagit. Inom sig tänkte Rosa Maria att det måste vara en mäktig kung, som hon var bjuden till.

Färden gick vidare, nu i månsken. Kusken sov på kuskbocken. Hästarna hittade själva vägen. Även Rosa Maria slumrade inne i vagnen. Månen kastade sina trånande strålar över den mörka skogen. Svarta skuggor spelade över marken. Några ugglor hoade till varandra. Hästarna travade fram i lugnt tempo.

Framåt gryningen hördes ett skärande tjut, som fick blodet att isa sig i Rosa Marias ådror. Kusken satte sig käpprakt upp. Hästarna ökade tempot och gnäggade oroligt. Ingen hade hört detta ljud förut, men alla visste vad det var: VARGAR!

Närmare och närmare kom ljudet. Det måste vara en hel flock! Kusken manade hästarna allt han förmådde, i onödan kan man tycka, eftersom hästarna nu sprang allt de kunde. Vagnen yrde och krängde över den guppiga skogsvägen. Rosa Maria kastades hit och dit. Vargflocken kom allt närmare. Vagnen rullade fortare och fortare och fortare. Vargflockens tjutande skall var nu tätt intill. Blixtrande tänder och ögon glimmade i månljuset. Då höll vagnen på att välta. Hästarna blev tvungna att stanna. Vargflocken var genast framme runt vagnen och stod där med hängande tungor, morrande och färdiga att kasta sig över hästar och människor.

Fortsättning i nästa nummer!

-Vilken kelsjuk gås du har.
-Ja, det är en umgås.

Ett helgon är:

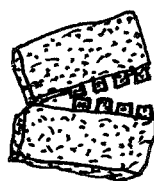
någon som
tröstar och förstår

LÖSNINGAR

Bildgåtan föreställer en båt som man
lagt upp på land!

Pojknamnet blir Jens!

Under kafferasten:
-Ajajaj!
-Vad är det?
-Bitsocker.

Läger i sommar?!

Sommaren är nära, var redo för barnläger
med soliga dagar, bad, brännboll, jordgub-
bar, sång, bus och vad du vill...

Det blir alltså åter ett barnläger för unga
katoliker mellan 7 och 12 år.

När: 11-19 juni.

Plats: Humlebo, norr om Hörby (mitt i Skå-
nes hjärta).

Kostnad: 750 kronor (700 kr för syskon).

Anmälan görs genom att betala in lägeravgif-
ten på postgironummer 661209-4315, dock
senast den 5 juni.

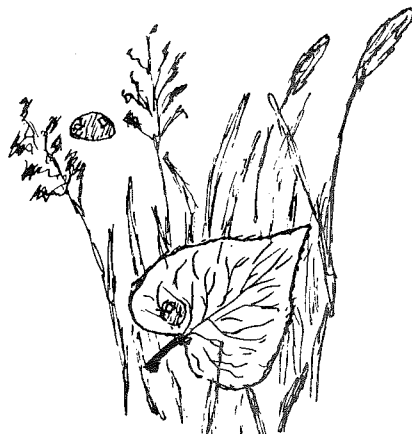
Ring gärna så får du veta mer.

Magdalena Franciskovic 040-840 29

Valentin Bakran 040-41 27 34

Grönt! Gott,
friskt, skönt vått!
Rik luft, mark!
Ljuvt stark,
rik saft,
stor kraft!
Friskt skönt
grönt!

Gustav Fröding

Tekakwitha föddes 1656 i det som nu är nordöstra USA. Hon var dotter till en stolt irokeserhövding. Han ville inte att barnen i familjen skulle döpas, trots att deras mor var kristen. Efter en smittkoppsepidemi blev lilla Tekakwitha föräldralös. Själv blev hon väldigt närnsynt efter den svåra sjukdomen. Hennes farbror, som hon bodde hos, ville inte heller ha med kristna att göra, om han inte var tvungen. Hela sitt liv kände sig Tekakwitha som kristen, men inte förrän hon var 11 år gammal kunde hon få någon undervisning. När hon var 20 år döptes hon och tog då namnet Kateri efter den heliga Katarina av Siena. För att kunna leva som kristen flydde hon till en by med bara kristna indianer och där dog hon, bara 24 år gammal. Hon helgonförklarades 1980, och är mycket populär, särskilt bland indianer i USA.

Den helige Ansgar levde på 800-talet. Han blev munk och levde i norra Tyskland. I Danmark fanns inga kristna, så han åkte dit för att missionera. Han fick reda på att man hos svearna (Sverige) också ville ha en missionär, så han reste norrut för att predika bland de vilda folken. Han byggde en kyrka, men kristendomen blev aldrig riktigt populär. Efter mindre än två år åkte Ansgar hem till Hamburg och blev biskop där, vid "sista utposten" mot hedningarna. Men Ansgar längtade tillbaka och 20 år senare for han tillbaka till Birka, en hamnstad i Mälaren. Den här gången gick det bättre; man bestämde att de som ville skulle få bli kristna. Ansgar dog så småningom i Hamburg och räknas som vår förste missionär.

Vi firar den helige Ansgar den 4 februari.

Den heliga Cecilia föddes i en fin romersk familj under 200-talet. Hon uppfostrades som kristen. Hon gifte sig med en man som inte var kristen och försökte övertyga honom att också ta emot dopet och tron. Om han trodde, skulle han få se den ängel hon brukade träffa! När han blivit döpt kunde han se ängeln. Cecalias man blev så småningom martyr under en av de svåra förföljelserna. Även Cecilia fängslades och torterades. Hon vägrade att offra till de romerska gudarna och som straff skulle hon vara ett helt dygn i kokande vatten. Detta bekom henne inte det minsta, så man beslöt att halshugga henne i stället. Den här gången dog hon nästan men i tre dagar överlevde hon. Under den tiden hann hon skänka bort alla sina saker till fattiga. Den heliga Cecilia är skyddshelgon för alla som sjunger eller spelar något instrument. Vår psalmbok heter Cecilia efter henne! Vi firar den heliga Cecilia den 22 november.

Raimond Kolbe växte upp i en from katolsk familj i Polen. Redan när han var liten fick han klart för sig att han skulle dö som martyr. När han var 13 år gammal kom han till franciskanerna för att studera. Senare blev han präst och inom sin orden fick han namnet Maximilian. Allt gick mycket bra för honom och han grundade flera tidningar, missionerade i Japan och startade ett sällskap som kallas "Jungfru Marias riddare". I Polen var det mycket svåra tider sedan andra världskriget brutit ut. Maximilian häktades och hamnade först i fängelse och sedan i koncentrationslägret Auschwitz. Under hela tiden bad han med de andra fångarna och lyssnade när de ville bikta sig. En dag hade en fånge rymt och tio andra togs ut att dö. Maximilian erbjöd sig att ta en av dessa fångars plats - kanske inte för att rädda hans liv, men för att vara med de andra när de dog. I dödscellen fick de varken mat eller dryck och det tog två veckor tills alla dött. Ändå hördes sång och bön därifrån varje dag. Vi firar den helige Maximilian Kolbe den 14 augusti.

